

marksizm2013

18-23 NİSAN ○ İSTANBUL www.marksizm.biz

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 457 ■ 30 Ocak 2013 ■ Fiyatı: 25 krş.

İrkçılığı yeneceğiz!

BARIŞ

KAZANACAK

➤ Ergenekon sanığı eski Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'u ziyaret eden Devlet Bahçeli, "Son sözü MHP söyleyecek" dedi ve ekledi: "Paris'teki gibi daha çok suikast olacak." BDP'li milletvekillerine yumruklarla saldıran MHP'li faşistler kandan besleniyor ve savaşın bitmesini hiç istemiyor. BBP'li faşistler de barışa karşı olduklarını açıkladı.

➤ Barışın en büyük düşmanları, 30 yıldır Kürtlere karşı savaşan ve 90 yıllık baskı rejiminin devam etmesi için kanlı planları yapan Ergenekon çetesidir, darbeci generallerdir. Bahçeli, Kılıçdaroğlu ve Erdoğan'ın hapisten kurtarmak istediği darbeci generallerin barışı engellemek için ellerinden geleni yapacağından hiç kimse kuşku duymasın.

➤ Mecliste açık açık ırkçılık yapan, utandırmadan Türklerin Kürtlerden üstün olduğunu savunan CHP İzmir Milletvekili Birgül Ayman Güler, CHP ve MHP sıralarından hararetle alkışlandı. Güler gibi ulusalcılar barışın düşmanlarıdır. Kendilerini solcu gibi göstermeye çalışan ulusalcıların zihniyeti Nazilerden farksızdır.

➤ Barışın gelmesi kolay olmayacak. Savaştan çıkarılan ırkçılar, faşistler, darbeciler, ulusalcılar barış sürecini bitirmek için ellerinden geleni yapacaklar, yapıyorlar. Savaşın bitmesini isteyenler barışın düşmanlarını susturmalı. Onlar bir avuç, biz ise milyonlarız. İrkçılığı yeneceğiz, bu savaşı biteceğiz, barış ve özgürlüğü mutlaka kazanacağız!

Bahçeli'nin kan bilançosu

Devlet Bahçeli meclis kürsüsünde her konuştuğunda, barış sürecinin öntündeki en önemli tehlikenin faşist hareket olduğu tümüyle belirgin hale geliyor.

Bahçeli, küfür ediyor, hakaret ediyor, kandan söz ediyor, "İmralı canisi" diyor, "Terörün aldığı canlar" diyor, anadilde savunma hakkına karşı çıkıyor, barış güvercinleri uçuranlarla "güvercinlere takla attırmaktan başka bir şey yapmıyorlar" diyerek dalga geçiyor, BDP milletvekillerine saldırıyor.

Faşist harekete dikkat etmek zorundayız!

Devlet Bahçeli'nin her konuşması, ırkçıları ve milliyetçileri bileyiyor, hazırlıyor ve harekete geçmek üzere geriyor.

CHP'de ırkçı profesörün temsil ettiği kanat, Ergenekoncular, Balyozcular, bu cuntacılara bağlı uyuyor görünen hücrelerin yanı sıra, barış sürecini sabote etmek üzere borazanlık yapanların en başında, Devlet Bahçeli ve onun faşist hareketi geliyor.

Kan gölünden söz eden faşistler, aslında uzmanlık alanlarında kulaç atıyorlar. Kan gölü, faşistlerden sorulur.

Meclis İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu'nun hazırladığı rapor, 1984-2012 yılları arasında, 22 bin 101 PKK'linin ve 5 bin 557 sivilin öldürüldüğünü, 2 bin ila 17 bin arasında faili meçhul cinayetin işlendiğini kanıtlıyor. Sivil ölümlerin de esas olarak öldürülen Kürtler olduğunu düşünürsek, yaklaşık 40 bin Kürt öldürüldü son 30 yılda.

Bu cinayetlerin bazıları savaş alanında çatışmalarda gerçekleşti. Ama bazı başka cinayetler ise özel yöntemlerle işlendi. Ensesinden vurulan, kaybedilen, işkence edilen, kimse-sizler mezarlığına atılan, asit kuşullarına atılan Kürtleri biliyoruz.

İşte faşist kadrolaşmasının eğitim alanlarından birisi, devletin Kürtlere karşı sürdürdüğü savaş alanı oldu.

Bu yüzden MHP'liler kan gölünden söz ederken, önce kendi ellerine bakmak zorundalar.

Türkes, 1970'lerde işlenen faşist cinayetlerin, kendi emri dışında işlenemeyeceğini ağzından kaçırmıştı. Maraş, Sivas ve Çorum'da, aynı zamanda askeri bir darbeye de zemin hazırlamak için devlet desteğiyle işlenen cinayetlerin tarihi, doğrudan faşist hareketin de tarihidir.

Barış sürecini sabote etmek isteyenlerin borazanlığını yapan faşist harekete dikkat! İrkçılığa ve milliyetçiliğe dikkat!

Savaşa harcanan trilyonlar emekçilerden kesilen vergilerden harlandı. Edi Bese! Artık Yeter!

Barış için harekete geç

Müzakere süreci devam ediyor. Abdullah Öcalan'la hükümet arasında süren görüşmeler, hızla bir barış iklimi yarat-tı.

Paris'te öldürülen üç Kürt kadın aktivistin Diyarbakır'daki cenazesi, cinayeti işleyenlerin hedeflediğinin tam tersine, Kürt halkının barış için bir kez daha çağrı yaptığı bir gösteriye dönüştü.

Barışın düşmanları

Barış eğilimi güçlenerek sürüyor.Ama barışçıl gelişmeden rahatsız olanlar da boş durmuyor. İrkçılar iş başında. Kürt düşmanları devreye girdi. Kürt halkının varlığının tanınması ihtimali, Kürt halkının haklarının tanınması ve yasal garantisi altına alınması yönündeki eğilim, en başta ırkçıları,

milliyetçileri, sağdan ve soldan Kürt düşmanlarını rahat-sız ediyor.

Rahatsızlıklarının nedeni çok açık! Barış sürecinin Kürt halkının mücadelesinin bir kazanımı olduğunu biliyorlar ve özellikle Abdullah Öcalan'la yapılan görüşmelere bağlı olarak atılan adımların Kürt halkının en geniş kesimlerinin onayını alması, barış sürecinin düşmanlarının sınırlarını bozuyor.

Bu savaş artık bitsin

Barışın düşmanları Kürt sorununun savaş yöntemleriyle sürdürülmesi ve Kürt halkının çektiği acıların katmerlenmesinden yana. TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu'nun hazırladığı rapor 30 yıldır süren savaşın bilançosunun ne kadar ağır

olduğunu gösteriyor. Rapora göre, 1984-2012 yılları arasında ölü olarak ele geçirilen PKK 'lı sayısı 22 bin 101. Örne kamu görevlisi sayısı ise, 7 bin 918. Ölen sivil sayısı ise 5 bin 557. 35 binden fazla insan savaşta öldü.

Rapor, 386 bin 360 kişinin, göç etmek zorunda kaldığını gösteriyor. Yakılan ormanlar, boşaltılan köyle, 17 bine yakın faili meçhul cinayet eklendiğinde, karşımıza korkunç bir tablo çıkıyor. İşte Abdullah Öcalan'la hükümet arasında devam eden görüşmelerin savaşta son vermesi, Kürt halkının haklarının tanındığı bir onurlu barış süreci olarak tamamlanması ihtimaline karşı çıkanlar, ölümlerin, acıların sürmesinden yana olanlar.

Bu yüzden, barış isteyenler,

hızla bir araya gelmeli.

Bu yüzden barış isteyenler, aralanan barış kapısını zorlamalı.

Bu yüzden, hızla, milyonlarca harekete geçirecek dev bir barış hareketine ihtiyacımız var.

Devletin Kürt halkının haklarını tanıması, Kürt halkının hakkı olan siyasi statünün şekillenmesi, savaşın yarattığı milliyetçi iklimin sona ermesi ve özgürlük duygusunun yaygın bir toplumsal ruh haline dönüşmesi için, dev bir barış hareketine ihtiyacımız var. Dev bir barış hareketine ihtiyacımız var ve bu hareketin ilk adımlarını atmaya başladık. Şimdi barış isteyen herkes bu adima güç vermeli.

'Barış için ben de bir şey yapmak istiyorum' diyorsan ara: 0536 8888 367

12 Ocak:

■ İstanbul'daki Rusya Başkonsolosluğu önünde Esad diktatörlüğünü silahlandırılan Putin'i protesto ettik.

19 Ocak:

■ Hrant Dink'in katledişinin

6. Yıldönümünde İstanbul, Ankara ve İzmir'deki anma törenlerinde 'adalet' diye haykırıldı.

- İzmir'de Yeni Anayasa İçin Barış Girişimi'nin 60. Haftaya varan eyleminde barışın sesini yükselttik.

20 Ocak:

■ Darbelere Karşı 70 Milyon Adım Koalisyonu'nun İstanbul'da Tünel'den Taksim'e yaptığı yürüyüşte

"Balyoz darbecileri aklamamaz" dedik.

23 Ocak:

■ İstanbul Samatya'da yaşlı Ermeni kadınlara yapılan saldırılara karşı İHD'nin Akarsay Emniyet Müdürlüğü önünde düzenlediği basın açıklamasına katıldık.

25 Ocak:

■ İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde ırkçı CHP'li vekil Birgül Ayman

Güler'i protesto ettik.

26 Ocak:

■ İzmir'de Yeni Anayasa İçin Barış Girişimi'nin 61. Haftaya varan eyleminde savaşın arttırılmasını istedik.

28 Ocak:

■ Ankara'da Roboski İçin Adalet Girişimi'nin 13. Ay buluşmasına katıldık ve 'Katliamın üzerini örtemezsiniz' dedik.

AKP darbecileri kurtarmak istiyor

Darbecileri yargılananlar, serbest bırakılan hesap sorar Ergenekon ve darbe davaları- nı itibarsızlaştırma, kanlı planlar yapan generalleri kurtarma girişimine Erdoğan da katıldı. Başında bulunduğu AKP hükümetini devirmek için darbe planlayan eski Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ ve tutuklu subayların serbest bırakılmasını isteyen Başbakan, kendi seçmeni başta olmak üzere darbecilerin yargılanmasını sağlayanlarla bunun hesabını verecek. Erdoğan'ın tutuklu darbeciler

konusunda Kılıçdaroğlu ve Bahçeli ile aynı ağızdan konuşmaya başlaması büyük bir tehlikeye işaret ediyor:

■ Darbeciler salınırsa darbe suçu cezasız kalacak. Bundan cesaret ve teşvik alan darbeci ilk fırsatta darbe yapmaya kalacak.

■ Tutuklu generaller 30 yıldır süren kirliliği savaşın komutanları. Barışın yegane düşmanları. Onların dışarı salınması barış sürecini sabote etme girişimlerine güç kazanıracak.

■ Darbeciler dışarı çıkarsa

ilk fırsatta kendini yargılananlardan intikam alacak. Mahkemelerde sık sık "intikam" yeminleri ederek ne yapmak istediklerini açıklamışlardır.

■ "Komutan kalmadı" sözü bir yalandır. TSK, dünyanın en kalabalık ordularından biridir.

■ Hapisteki 8 binden fazla Kürt siyasetçi politik fikirlerden dolayı tutuklandı. Üzerlerinden bir çakı dahi çıkmadı. Darbe yapmaya kalkın devlet görevlileri ise tepeden tırnağa silahlı bir gücü yönetiyor ve darbe suçu politik değil adli

bir suçtur. Kürtlere politik af getirilmeli, darbeciler hapiste çürümelidir.

■ Biz karşı çıkmazsak Ergenekon, Balyoz ve darbe davalarını düşürecekler. Yargılanmalarını sağladığımız gibi, bir daha darbe olmaması için cezalarını çekmelerini sağlamalıyız. Ergenekon çetesine karşı sokağa dökülenler, 12 Eylül referandumunda Yetmez ama Evet diyenler, darbecileri kurtarmak isteyen AKP hükümetine 'dur' demeli!

'Barış baharı' bize kucak açıyor

Açlık grevlerini tek cümleyle bitiren Öcalan'la görüşmelerin yeniden başlamasıyla barış umutları bir kez daha yeşerdi. Hükümet eski görüşmelere oranla daha şeffaf bir yöntem izliyor ve kamuoyunun nabzını tutarak temkinli ilerliyor. Kürt hareketinin en yetkili ağızları da barışın bu defa elle tutulur hale geldiğini ilan ediyorlar. Ortadoğu'da yeniden şekillenen güç dengeleri de bu sorunun bir an önce çözüme kavuşturulması gerektiğini gösteriyor. Gerillaların nerelere güvenlik içinde gönderilebileceğine kadar pek çok ayrıntı bile açıkça konuşuluyor. Bu tekerlek artık kolay kolay geri döndürülemez.

Önümüzdeki 2-3 yıl tarihsel yıllar. Yerel ve genel seçimlerin yanı sıra cumhurbaşkanlığı (belki de başkanlık) seçimleri ve yeni anayasanın tamamlanması süreci önümüzde duruyor. Aynı zamanda resmi ideolojinin en dirençli noktası olan Ermeni Soykırım'ının 100. Yılı hazırlıkları var. Bu birkaç yılda köhnemiş Kemalist sistemin çatırdayarak yıkılışına tanık olacağız. Türkiye'nin kuruluş paradigması değişiyor. Bürokratik oligarşik vesayetçi sistem artık Türkiye'yi taşıyamıyor.

Bu büyük dönüşüm ülkenin bütün siyasi yapılarını sarsıyor. Bütün partiler sınavdan geçiyor. Eskiye tutunan tüm siyasal akımlar yerle bir olacak. Barış sürecinde aktif yer alacak ve demokratikleşmeye katkıda bulunacak akımlar ise süreçte önemli birer faktör ve aktör olacak. Çeşitli dönemlerde olabilecek provokasyonlara karşı uyanık olan, derin devletin kompolarına aldırış etmeden (ama uyanık kalarak) yürüyenler bu ülkeye barışı getirecek.

Bu tarihsel dönemeçte bize ilk adımda düşen görev Batı'nın/Türklerin barış istediğini sergileyen dev bir gösteriyle kamuoyundaki barış iradesini taraflara açıkça yansıtmak ve gerektiğinde bunu tekrarlamaktır. Ama yetmez. Nihai barış için uzun vadeli bir perspektif oluşturmalıyız. Barışla birlikte 30 yıllık karanlığın içinden yepyeni bir sol da doğacak. O solun taşlarını şimdi den döşeyelim. Sosyalistler, Müslümanlar, Ermeniler, Süryaniler, eşcinseller, engelliler, demokratlar, kadınlar, gençler... Kemalist diktatörlüğün "Bunlar olmasın" dediği bütün teferruat birlikte döşeyelim.

Cengiz Alğan

Patriot demek savaş demektir

Türkiye'nin talebi üzerine NATO'nun gönderdiği Patriotlar 5 ile kuruldu. AKP hükümeti, savunma amaçlı olduğunu iddia etse de Patriotların varlığı bile savaş kıskırtıcılığıdır.

■ Patriotların Suriye sınırına dikilmesi, İran, Irak ve Esad rejimiyle olan askeri gerilimleri artıracak.

■ Füzelerin varlığı, Ortadoğu'daki silahlanma yarışını körükleyecek.

■ Türkiye'nin savunmaya muhtaç bir ülke gibi gösterilmesi sahtekarlıktır. Kıbrıs'ta, Kürdistan'da, Afganistan'da, Lübnan'da işgalci olan, Patriotların çalıştırıldığı İncirlik'te ABD'ye ait 90 nükleer bomba ev sahipliği yapan Türkiye mağdur değil, emperyal hayallere sahip militarist bir devlettir.

■ AKP hükümetinin nükleer santral kurmaktaki asıl amacının enerji üretmek değil nükleer silah üretmek olduğu giderek açığa çıkıyor.

■ Ulusalçıların Patriotlara olan muhalefeti Suriye'deki katil rejimden destekten ibaret.

■ Esad diktasına ve savaşa karşı olan herkes AKP hükümetinin militarizmi körükleyen politikalarına karşı çıkmalıdır.

■ Türkiye Cumhuriyeti eğer vatandaşlarını Esad'ın bombalarından korumak istiyorsa yapacağı en iyi şey Suriye'den elini tamamen çekmesidir.

■ Türkiye, küresel kapitalizmin savaş örgütü NATO'dan derhal çıkmalıdır.

'Bakanlık koltuğuna değil sanık sandalyesine oturmalı'

Hrant Dink cinayetine karşın tüm kamu görevlileri, AKP tarafından ödüllendirilerek devletin en tepesine taşındı. Bunların başında gelen bir ismin, Hrant Dink'i korumaya ve katledilmesine zemin hazırlayan eski İstanbul Valisi Muammer Güler'in İçişleri Bakanlığı gibi kritik önemde bir koltuğa oturması tehlikeli bir gelişmedir.

Dink ailesi ve avukatlarının, 6 yıldır adalet isteyen ve bekleyen binlerce insanın yargılanmasını istediği 24 kamu görevlisinden biri olan Güler hakkında soruşturma izni vermeden, milletvekili yaparak yargı dokunulmazlığı kazandıran, bugünse kolluk kuvvetlerinin başına getiren Erdoğan ve AKP yönetimi,

toplumun vicdanına aykırı bir karara daha imza atmıştır. Güler'in İçişleri Bakanı yapılması, Dink cinayetinin Başbakan'ın umurunda olmadığını gösterdiği gibi:

■ AKP hükümeti, adı ırkçı bir cinayete fazlasıyla karşın bir devlet görevlisini mahkemeye değil bakanlığa göndererek ırkçılığa büyük bir destek vermiş ve bu kararıyla tüm kamu görevlilerini Güler gibi davranmaya teşvik etmiştir.

■ Dink cinayeti gibi bir suçta bulaşmış şaibeli bir bürokratin kolluk kuvvetlerinin başına geçirilmiş olması, tehlikeli ve endişe verici bir gelişmedir.

■ Öldür diyenlerin 6 yıldır açığa çıkarılmaması gibi, Güler'i İçişleri Bakanı yapma

kararının arkasında, AKP'nin darbecilerle yaptığı kirliliği ve karanlık işbirliği durmaktadır. Bu işbirliğinin tutkalı yine ırkçılık, yine devletin resmi ideolojisi olan Ermeni halkına karşı nefret ve düşmanlıktır.

Muammer Güler, İçişleri Bakanlığı koltuğuna değil sanık sandalyesine oturmalı. Ermeni düşmanlığının yayıldığı ırkçı mitinglerde boy göstererek nefret yayan İdris Naim Şahin'in gitmesi için verdiğimiz gibi Muammer Güler'in de bakanlıktan gitmesi, dokunulmazlığının kaldırılması ve Hrant Dink cinayeti davasında yargılanması için mücadele edeceğimizi duyuyoruz.

Şenol Karakaş
DSİP Eş Sözcüsü

Sendikalar nasıl güçlenebilir?

Çalışma Bakanlığı, sendikaların üyesi sayılarına dair 2013 istatistiklerini yayınladı. Ortaya çıkan tablo nasıl bir mücadele yürütmesi gerektiğini de ortaya koyuyor.

■ Bakanlık verilerine göre Türkiye'de kayıtlı olarak çalışan 10 milyon 881 bin 618 işçinin yalnızca 1 milyon bin 671'i bir sendikaya üye. Yani işçi sınıfının %9,21'i örgütlü.

■ Toplam 92 sendikadan 43'ü işkolu barajını aşarken, 49 sendika aşamadı. Bir sendikanın yetki sahibi olması ve işverenle masaya oturması için yüzde 3'lük işkolu barajını aşması gerekiyor. Birçok sendika zaten bunun altında kalırken, yeni kurulan sendikaların da gelişme şansı yok. İşçi sınıfının çoğunluğu örgüt-

süz olduğu sürece tüm işçilerin insanca yaşayacak bir ücrete, güvenli çalışma koşullarına ulaşması çok zor. Patronlar bunu çok iyi bildiği için nerede sendikalaşma varsa, onu bastırıyor.

Patronların çıkarlarına hizmet eden AKP hükümeti de örgütlenme özgürlüğünün önündeki engelleri kaldırmıyor.

■ Sendikaların bu vahim tablo karşısında yapması gereken örgütlenme seferberliği

başlatmaktadır. Her işkoluna, her fabrikaya ve ofise sendikayı sokmaktır. Bu bir hayal değildir. 1960'ların sonunda kapitalistlere kök söktüren inatla örgütlenen aktivizmidir.

■ AKP hükümeti ve temsil ettiği patronlar rahat. Çünkü işçi sınıfının azınlık örgütleri konumuna gerilemiş sendikalar kendi aralarında kavgalı, parçalanmış ve birlikte hareket edemez durumda. İşçi sınıfının örgütlenmesi için sendikal bölünmüşlük son bulmalı. Küçük sendikalar birleşmeli, tüm konfederasyonlar geçmişte olduğu gibi Emek Platformu çatısı altında mücadele birliği oluşturmalıdır.

Samatya'daki ırkçı saldırılara dur de!

Ermeni halkı
yalnız değildir

Kasım ayından beri Ermeni kadınlara yönelik bir cinayetle sonuçlanan, beş saldırı gerçekleşti. Dört tanesi Samatya'da yaşanan saldırılarda hedef alınan 87 yaşındaki bir kadın gözünü kaybetti, Maritsa Küçük ise vücudunda iki kesik darbeleriyle ölü bulundu.

İnsan Hakları Derneği tarafından Samatya saldırıları üzerine hazırlanan raporda saldırıların ortak noktalarına dikkat çekiliyor.

Saldırıya maruz kalan kadınların evlerinde hiçbir şey dokunulmamış, herhangi bir hırsızlık örneği yok. Bu durum saldırıların ırkçı saiklerle gerçekleştirildiği fikrini güçlendiriyor.

Hrant'tan Sevag'a

Hrant Dink cinayetinin ardındaki örgütün açığa çıkarılması, Sevag Balıkcı'nın katilinden hesap sorulması hatta 1915 Ermeni soykırımının inkârına son verilmesi gibi talepler aslında çok daha büyük bir mücadelenin birbirine bağlı parçaları.

Müslüman olmayan azınlığın gündelik yaşantısını 'sıradan' bir insan olarak geçirebilmesi, bu sorunların çözülüp çözülemeyeceğine bağlı.

Türkiye'de devlet ideolojisinin 'resmî düşman' bellediği, Sünni, müslüman, Türk olmayan, herhangi bir kesime karşı ırkçı-milliyetçi nefretin körüklediği bir saldırı geri kalan azınlık gruplarını da hedef haline getiriyor, bu saldırıların cezasız kalması tekrarlanabileceğine dair ırkçılara güç

veriyor, devletin bu ırkçı saldırıların parçası olan görevlilerini kendi içinde koruması, saldırıların arkasında devletin olduğuna dair güven veriyor.

Hükümet ortamı hazırlıyor

Azınlıklara yönelik sokakta, fiziksel saldırıların yaşanıyor olması korkutucu ama şaşırtıcı değil.

Hrant cinayetinde rolü olan memurlar terfi ettirilirken, Ermenilere yönelik nefreti kıskırtmak için düzenlenen bir mitinge İçişleri Bakanı pozisyonundaki bir bakan katılmışken, meclis kürsülerinde Türklerle niye kimsenin eşit koşulda olamayacağına dair ırkçı konuşmalar yapılırken

ırkçı saldırıların yaşereceği ortamı rahatça bulur.

İrkçılığa karşı mücadeleye

Samatya'da yaşanan saldırıların son bulması için saldırılara maruz kalanların yalnız olmadıklarını göstermek, anında tepki göstermek çok önemli. Ancak hem mahalle halkının tedirginliğine son vermek hem de saldırıların gerçekten bulunup cezalandırılmalarını sağlamak sürekli yapılacak bir kampanya ile mümkün.

Bir saldırı olduğunda tepki göstermekle yetinmemek, bir sonraki saldırının gerçekleşmesi için barikat işlevi görecek bir süreklilik inşa edilmeli.

■ 24 Nisan 2011'de Ermeni er Sevag Balıkcı zorunlu askerlik yaparken ırkçı bir cinayete kurban gitti. Sevag'ın katili hala tutuklanmadı.

■ 2011 yazında Marmaris'te gümüş takı dükkanı olan bir Ermeni kadın, açıkça kimliğine yönelik ırkçı hakaret ve tacizler son bulmayınca polise başvurdu. Hiçbir sonuç alamadı ve Türkiye'yi terk etmek durumunda kaldı.

■ 2011 Ekim'inde gündüz vakti bir taksi sürücüsü müşterisi Ermeni kadını, sadece Ermeni olduğu için dövdü ve sokağa attı.

■ Şubat 2012'de Azerbaycan ve Türkiye hükümetlerinin organize ettiği Hocalı mitinginde "Hepiniz Ermenisiniz Hepiniz Piçisiniz" pankartları açıldı.

■ Aynı gün, aylardır Ermeni kimliği nedeniyle taciz ve hakarete uğrayan bir başka kadının bahçesine, ırkçı mitingde kitleye dağıtılan şapka atıldı.

Lenin Stalin'e yol açtı mı?

Bu soru devrim ve diktatörlük karşıtlığını görmezden gelerek, devrimin başarı kazanmasının mümkün olmadığını savunuların, 1917 Ekim devriminin ilk gününden beri sorduğu bir soru. Çünkü, Ekim devrimi, adı üzerinde dev Çarlık devletini yıkan, sosyal bir hareketi ve geniş köylü yığınlarının desteklediği Rus işçi sınıfının demokratik özyönetim organlarıyla iktidarı kendi ellerine alması sürecinin ürünüydü.

Lenin, devrimci bir işçi hareketinin başarı kazanması, ayaklanmanın bir dizi ayrıntısının örgütlenmesi ve harekete geçen işçilerin siyasi birliğinin sağlanarak siyasi hedeflerinin netleşmesi için gerekli olan işçi partisinin hazırlanmasında çok kritik müdahaleleri olan devrimcilerin en öne geleniydi. Bu yüzden, Lenin'in fikirlerinin ve örgütlenme anlayışının stalinizme, yani apaçık bir diktatörlüğe dönüşmeye uygun bir öze sahip olduğunu iddia etmek, devrimin taşıdığı anlamın, toplumsal öneminin küçümsenmesi anlamına geliyor.

Devrimden yaklaşık 20 yıl önce başlayan partileşme sürecinin ürünü olarak şekillenen Bolşevik Partisi'nin, diktatörcü eğilimlerle dolu olduğu yönündeki fikir, Lenin ve Stalin arasında otomatik bir bağlantı kurmak isteyenler tarafından üretilen bir uydurmadır.

Bolşevik Parti, sınıf mücadelesi tarihinde ortaya çıkan en demokratik partidir ve devrimin yenilmesinin aygıtı haline gelen Stalinist Komünist Partisi'yle hiçbir ilgisi yoktur. Stalinist Komünist Partisi, Ekim devriminin yitkiyi devlet aygıtının yeni bir biçim altında yeniden örgütlenmesidir. Bir azınlık sınıf diktatörlüğünün tüm yönleriyle uygulanmasını garanti altına alan, Rusya'da işçi iktidarının, ezilenlerin tüm kazanımlarını yok eden bir azınlık sınıfın baskı aracıdır.

Sadece, devrimi de diktatörlüğü de sınıfsal tabanında bağimsız olarak ele alanlar, Lenin'le Stalin arasında, Ekim devriminin özgürlükler dünyasına araladığı kapıyla bu kapıyı tüm ezilen sınıfların suratına şiddetle kapatan Stalin dönemi diktatörlüğüyle karıştırabilir. Rosa Luxemburg'un dediği gibi, sorun Rusya'da sadece ortaya konulabilirdi. Bolşevik Partisi ve Rus işçi sınıfı sorunu Rusya'da ezilenler açısından ortaya koydu. Stalinizmin sorunun ortaya konuluş şekliyle hiçbir ilgisi yoktur.

İrkçılığa ve milliyetçiliğe karşı örgütlen!

İrkçılığa ve Milliyetçiliğe DurDe kampanyası hem Samatya'daki saldırıların faillerinin yakalanması için resmi makamların çalışmaları

rının takipçiliğini yapıyor hem de Ermenilere yönelik ırkçı nefrete karşı sokakta bir kampanya örgütlemeye çalışıyor. DurDe toplantılarına

katılabilir, bu ırkçı saldırılara karşı bizimle birlikte "dur" diyebilirsin. Her cuma 19.00'da DurDe toplantısı gerçekleşiyor. www.durde.org